

ninger, vil der blive truffet bestemmelse om genindsættelse.

Har den prøveløsladte derimod begået mindre graverende vilkårsovertrædelser, og der er grund til at formode, at en fortsættelse af de efterforsorgsmæssige foranstaltninger vil være formålstjenlig, undlades genindsættelse. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der i sådanne tilfælde er grundlag for at ændre vilkårene og forlænge prøvetiden, lægges der vægt på en helhedsvurdering af den prøveløsladtes situation, herunder overtrædelsens art, og på hvilket tidspunkt i prøvetiden overtrædelsen er begået.

Det tilføjes, at det fornødne grundlag for at træffe afgørelse i disse sager jævnlige tilvejebringes gennem anvendelse af reglerne i retsplejelovens § 1004.

I perioden 1. april-1. oktober 1970 forelagdes 30 sager om „rene“ vilkårsovertrædelser for justitsministeriet; heraf førte 24 til genindsættelse, medens 6 medførte vilkårsindskærpelse m. m.

I 9 af de 24 sager havde retsplejelovens § 1004 været bragt i anvendelse.

I de samme 24 sager var det i 16 tilfælde anført, at prøveløsladte havde unddraget sig tilsynet. I 9 tilfælde var der tale om tilsidesættelse af antabusbehandling, i 4 om tilsidesættelse af arbejdsvilkår og i 1 om tilsidesættelse af narkotikamisbrugsvilkår (vilkår 10 og 11).

Det samlede antal genindsættelser for „rene“ vilkårsovertrædelser i perioden 1967-1971 fremgår af nedenstående oversigt.

Fig. 2. Genindsættelser i stats- og særjængsel i årene 1967-71 for overtrædelse af andre prøveløsladelsesvilkår end ny kriminalitet.

1967:	61
1968:	66
1969:	60
1970:	33
1971:	42